

Günün Tarihi İmam İ Gazali Hz Nin Vefatı

– M.Ali Ünsal · 18 Aralık 2013

Hayatı İran'ın Tus şehrinin Gazal kasabasında 1058 (h.450) yılında doğdu. Babası fakir ve salih bir zattı. Âlimlerin sohbetlerinden hiç ayrılmazdı. Elinden geldiği kadar, onlara yardım ve iyilik eder ve hizmetlerinde bulunurdu. Âlimlerin nasihatini dinleyince ağlar ve Allahü teâlâdan kendisine âlim olacak bir evlat vermesini yalvararak isterdi. Babası yün eğirip, Tus şehrinde bir dükkanda satardı. Vefatının yaklaştığını anlayınca, oğlu Muhammed Gazali'yi ve diğer oğlu Ahmed'i hayır sahibi ve zamanın salihlerinden bir arkadaşına, bir miktar mal vererek vasiyet etti ve ona dedi ki: "Ben kendim, âlim bir kimse olmadım. Bu yolla kemale gelemedim. Maksadım, benim kaçırduğım kemal mertebelerinin, bu oğullarım da hasıl olması için yardım etmenizdir. Bıraktığım bütün para ve erzakı, onların tahsiline sarf edersin!" Arkadaşı vasiyeti aynen yerine getirdi. Babasının bıraktığı para ve mal bitinceye kadar, onların yetişme ve olgunlaşmaları için çalıştı. Sonra onlara; "Babanızın, sizin için bıraktığı parayı tahsil ve terbiyenize harcadım. Ben fakirim param yoktur. Size yardım edemeyeceğim. Sizin için en iyi çareyi, diğer ilim talebeleri gibi medreseye devam etmenizde görüyorum" dedi. Bunun üzerine iki kardeş medreseye gittiler ve yüksek âlimlerden olmak saadetini kavuştular.

İmam-ı Gazali, kendisini mezarın içine Şeyh Ebu Bekr en-Nessâc koysun, diye vasiyet etmişti. Şeyh bu vasiyeti yerine getirip mezardan çıktığında hâli değişmiş, yüzü kül gibi olmuş görüldü. Oradakiler "Size ne oldu?.. Niçin böyle sarardınız, soldunuz efendim?.." dediler. Cevap vermedi. İsrar ettiler, gene cevap vermedi. Yemin vererek tekrar ısrarla sorulunca, mecbur kalarak şunları anlattı: "İmamın nâşını mezara koyduğum zaman, Kible tarafından nurlu bir sağ elin çıktığını gördüm. Hafiften bir ses bana şöyle seslendi. «Muhammed Gazali'nin elini, Seyyidü'l Mürselin Muhammed Mustafa sallallahü aleyhi ve sellemine eline koy» Ben denileni yaptım. İşte mezardan çıktığımda benzimin sararmış, solmuş olmasının sebebi budur. Allah ona rahmet eylesin." İmam-ı Gazali asrının müceddidi olup, din bilgilerinden unutulmuş olanlarını meydana çıkarmış, açıklamış ve herkese öğretmişti. İmam-ı Gazali, zamanındaki devlet adamlarının ikram ve iltifatlarına kavuşmuştu. Onlara zaman zaman nasihat ederek ve mektup yazarak hakkı tavsiye etmiş, Müslümanların huzur ve refahı için dua etmiştir. Selçuklu Sultanı Sencer'e Yazdığı Mektup Bunlardan Selçuklu Sultanı Sencer'e nasihat için aşağıdaki mektubu yazmıştır: "Allahü teâlâ İslam beldesinde muvaffak eylesin, nasibdâr kılsın. Ahirette ona, yanında yeryüzü padişahlığının hiç kalacağı mülk-i azim ve ahiret sultanlığı ihsan etsin. Dünya padişahlığı, nihayet bütün dünyaya hakim olmaktan ibarettir. İnsanın ömrü ise, en çok yüz sene kadardır. Cenab-ı Hakk'ın, ahirette bir insana ihsan edeceği şeylerin yanında, bütün yeryüzü, bir kerpiç gibi kalır. Yeryüzünün bütün beldeleri, vilayetleri, o kerpicin tozu toprağı gibidir. Kerpicin ve tozunun toprağının ne kıymeti olur? Ebedi sultanlık ve saadet yanında, yüz senelik ömrün ne kıymeti vardır ki, insan onunla sevinip mağrur olsun? Yükseklikleri ara, Allahü teâlânın vereceği padişahlıktan başkasına aldanma. Bu ebedi padişahlığa (saadete) kavuşmak, herkes için güç bir şey ise de, senin için kolaydır. Çünkü Resulullah sallallahü aleyhi ve sellem buyurdu ki: "Bir gün adalet ile hükmetmek, altmış senelik ibadetten efdaldir." Madem ki Allahü teâlâ sana, başkalarının altmış senede kazanacağı şeyi bir günde kazanma sebebini ihsan etmiştir, bundan daha iyi

fırsat olamaz! Zamanımızda ise iş o hâle gelmiştir ki, değil bir gün, bir saat adaletle iş yapmak, altmış yıl ibadetten efdal olacak dereceye varmıştır. Dünyanın kıymetsizliği, açık ve ortadadır. Büyükler buyurdular ki: «Dünya kırılan altın bir testi, ahiret de kırılmaz toprak bir testi olsa, akıllı kimse, geçici olan ve yok olacak olan altın testi bırakır, ebedi olan toprak testi alır. Kaldı ki dünya, geçici ve kırılacak toprak bir testi gibidir.» Ahiret ise hiç kırılmayan ebediyen bâki kalacak olan altın testi gibidir. Öyleyse, buna rağmen dünyaya sarılan kimseye nasıl akıllı denilebilir? Bu misali iyi düşününüz ve daima göz önünde tutunuz...” İmam-ı Gazali'nin güzel sözlerinden bazıları • Allahü teâlânın verdiği nimeti, Onun sevdiği yerde harcamak şükür; sevmediği yerde kullanmak ise küfran-ı nimettir (nimeti inkâr etmektir).

Büyük İslâm Âlimi İmâm-ı Gazâlî'nin vefâtı (1111) Ömrünü İslâmiyetin emir ve yasaklarını öğrenmek ve öğretmekle geçiren İmam-ı Gazâlî hazretleri 1111 (H. 505) senesi Cemâzil-evvel ayınının 14. Pazartesi günü, büyük kısmını zikir, taat ve Kur'an-ı kerîm okumakla geçirdiği gecenin sabah namazı vaktinde, abdest tazeleyip namazını kıldı. Sonra yanındakilerden kefen istedi. Kefeni öpüp yüzüne sürdü, başına koydu ve dedi ki:

“Ey benim Rabbim, mâlikim! Emrin başım, gözüm üzere olsun!”

Sonra odasına girdi. İçeride, her zamankinden çok kaldı. Bunun üzerine, orada bulunanlardan üç kişi içeri girdiklerinde, kefenini giyip, yüzünü kıbleye dönerek, ruhunu teslim ettiğini gördüler. Başucunda şu beyitler yazılı idi:

Beni ölü gören ve ağlayan dostlarıma,
Şöyle söyle, üzülen o din kardaşlarıma:
Ben bir serçeyim ve bu beden benim kafesim,
Ben uçtum o kafesten, rehin kaldı bedenim.
Dünyadaki yurdumu, hayâlîmden çıkardım.
Sanmayın ölüm, azap, şiddet, elem çekmektir,
O sâdece bir evden, başka eve geçmektir.
Azığınızı alın ve yola hazırlanın,
Eğer aklınız varsa, başka şeye kanmayın!
Bana rahmet okuyun, rahmet olununuz,
Biz gittik, biliniz ki, sırada siz varsınız.
Yalvarırım Allaha, kendime rahmet için,
Ve Rabbim dostlarıma çok merhamet eylesin.
Son sözüm olsun size, “aleyküm selâm” dostlar!
Allah selâmet versin, diyecek başka ne var?

Seyyid Mustafa Bekri anlatır

Ben, Medine-i münevverede Mescid-i Nebevî'nin hizmetkârı idim. Her akşam Resûlullah efendimizi rüyâda görüyordum. Her gördüğümde de tebessüm buyururlardı. Bir gece rüyâmda Resûlullah efendimizi üzüntülü gördüm, buyurdu ki:

“Ey Mustafa, sen üzölme! Hizmetinde bir kusur işlemedin. Benim ümmetimin âlimlerinden, benim ismimi taşıyan birisi vefât etti. Onun için üzüntölüyüm.” Sonra öğrendik ki, o gün İmâm-ı Gazâlî hazretleri vefât etmiş.

Günün sözü:

Bir çocuğu Cehennem ateşinden korumak, Dünya ateşinden korumaktan mühimdir. İmâm-ı Gazâlî Rahmetullahi Aleyh

Kaynak:Takvim yapraklarından ve form tr den derlenmiştir.